DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

21 kwietnia Nr. 10. Rok 1936.

Cena numeru niniejszego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 90 gr, poleconą zł 1,20. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.29, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Z MINISTERSTWA SKARBU:

OGŁOSZENIA:

305.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 6 kwietnia 1936 r.

w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 29 października 1935 r. o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610), zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 29 października 1935 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 492) wprowadza się zmiany następujące:

1) Punkt f) paragrafu 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„f) stwierdzenie, że podana ilość towaru odpowiada zapotrzebowaniu przedsiębiorstwa lub jego zdolności przetwórczej oraz wskazanie w jakim okresie czasu towar ma być przerobiony".

2) W wykazie Nr. 1 w rubryce „Nazwa towaru":

a) przy pozycjach: „397 z p. 12" i „490 z p. 2" po słowie: „opon" dodaje się słowa: „, dętek i ochraniaczy";

b) przy pozycjach: „397 z p. 12", „490 z p. 2" i „z 613 z p. 1 a" po słowie: „samochodowych" dodaje się słowa: „, motocyklowych i samolotowych";

c) przy pozycjach: „z 508 p. 1 a" i „z 508 p. 2 a" słowo: „kozie" zastępuje się słowem: „giemzowe";

d) Uwaga po pozycji: „z grup 66, 67, 69, 70, 71 i 73" otrzymuje następujące brzmienie:

„Uwaga: cło zniżone nie ma zastosowania do podwozi samochodowych—z poz. 1138 t. c. przywoz. oraz do gotowych wykończonych nadwozi samochodowych — z poz. 1140 t. c. przywoz.".

3) Wykaz Nr. 1 uzupełnia się następującemi pozycjami:

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
„60 p. 4 uwaga 3	Pomarańcze gorzkie tak zwane „grape fruits", sprowadzane przez porty polskiego obszaru celnego	60
320 z p. 4	Proszek składający się z tlenków żelaza z dodatkiem tlenków manganu, krzemu, glinu oraz tlenków innych metali — do wyrobu elektrod.	50
z 745	Wyroby z gumy miękkiej t. zw. „Laticel"	20
z 1042 pp. 1 i 2	Niewyrabiane w kraju dna wygięte kotłowe, żelazne i stalowe	15
z grup 63, 64, 65, 67 i 69	Niewyrabiane w kraju półfabrykaty i gotowe części — do wyrobu silników do wagonów motorowych	20
z grup 63, 64, 65, 67 i 71	Półfabrykaty i nieobrobione części samochodów i motocykli, sprowadzane przez fabryki części samochodowych i motocyklowych — do obróbki na gotowe części	5
—	Przedmioty inwentarza statków morskich, konieczne do spełniania przeznaczenia statków, —o ile nie mogą być zwolnione od cła na podstawie t. c. przywozowej	b. c.
—	Materjały do budowy i naprawy statków morskich oraz przedmioty ich wyposażenia,— o ile nie mogą być zwalniane od cła na podstawie art. 22 ust. 21 prawa celnego . . .	b. c.
—	Materjały do budowy i naprawy łodzi motorowych morskich oraz przedmioty ich wyposażenia, — o ile łodzie te mają być przeznaczone do celów rybackich, lub technicznej obsługi portów morskich . . .	b. c.
z 1211 p. 1	Niewyrabiane w kraju wyroby, wykonane ze sztucznych materjałów plastycznych, choćby z dodatkiem metali nieszlachetnych — do celów produkcyjnych	35".

4) W wykazie Nr. 2 w rubryce „Nazwa towaru":

a) przy pozycjach: „z 408" i „z 720 p. 2" po słowie: „opon" dodaje się słowa: „, dętek i ochraniaczy—" oraz po słowie: „samochodowych" dodaje się słowa: „, motocyklowych i samolotowych";

b) przy pozycji: „z 1036 p. 3 c ew. uwaga 2" po słowie: „samochodowych" dodaje się słowa: „, motocyklowych i lotniczych", po słowie: „opony" dodaje się słowo: „i dętki" oraz po słowie: „samochodowe" dodaje się słowa: „, motocyklowe i samolotowe".

5) Wykaz Nr. 2 uzupełnia się następującemi pozycjami:

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
„z 384	Kaktus (cactus grandiflorus) w spirytusie — do dalszego przerobu na środki lecznicze .	25
396 z p. 3	Kwas antrachinonodwusulfonowy 1.5 i jego sól sodowa, chloroantrachinon i dwuchloroantrachinon 1.5 — do produkcji barwników	20
397 z p. 12	Chloro - 5 - aminoantrachinon i leuko-1.4-dwuaminoantrachinon — do produkcji barwników	50
398 z p. 9	Para - chlorofenol — do produkcji barwników	10".

6) W wykazie Nr. 3 skreśla się pozycję:

„z 1042 pp. 1 i 2	Dna wygięte żelazne, stalowe dla t. zw. kotłów krakowych o średnicy 2.700 mm i wyżej o grubości ścianki 32 mm i wyżej . . .	15".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 10 kwietnia 1936 r. Nr. 26, poz. 213).

306.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: POCZT I TELEGRAFÓW, SKARBU I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 31 marca 1936 r.

o wartości znaczków pocztowych do opłaty urzędowych przesyłek listowych.

Na podstawie art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 63, poz. 481) zarządza się co następuje:

§ 1. Wartość znaczków pocztowych, wprowadzonych do opłaty urzędowych listów i kartek rozporządzeniem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 19 maja 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 370), ustala się na rok budżetowy 1936/37 jak następuje:

a) znaczka fioletowego na . . . . . 6 gr
b) znaczka ciemno-oranżowego na . . 12 gr.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1936 r.

Minister Poczt i Telegrafów: *E. Kaliński*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Wł. Raczkiewicz*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 10 kwietnia 1936 r. Nr. 26, poz. 212).

307.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 marca 1936 r.

o uzupełnieniu spisu instytucyj naukowych i zakładów naukowo-badawczych, korzystających ze zwolnienia od cła przy przywozie z zagranicy przedmiotów pokazowych i pomocy naukowych.

Na podstawie § 16 ust. 2 do p. 11 przepisów wykonawczych z dnia 9 października 1934 r. do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 820) podany w obwieszczeniu Ministra Skarbu z dnia 30 października 1934 r. spis instytucyj naukowych i zakładów naukowo-badawczych, korzystających ze zwolnienia od cła przy przywozie przedmiotów pokazowych i pomocy naukowych (Monitor Polski Nr. 250, poz. 316 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 31, poz. 408) uzupełnia się dodaniem następujących instytucyj:

Archiwum Główne Akt Dawnych w Warszawie.

Instytut Spraw Społecznych w Warszawie.

Muzeum Archeologiczne Państwowe w Warszawie.

Muzeum Etnograficzne w Krakowie.
„ im. Hr. Dzieduszyckich we Lwowie.
„ Miejskie we Lwowie.
„ Narodowe w Warszawie.
„ Narodowe w Krakowie.
„ Śląskie w Katowicach
„ Towarzystwa im. Szewczenki we Lwowie.

Muzeum Ukraińskie Narodowe we Lwowie.
„ Wielkopolskie w Poznaniu.
„ Wojska w Warszawie.
„ Zoologiczne Państwowe w Warszawie.

Staatliches Landesmuseum Danziger Geschichte Danzig — Oliva w Gdańsku.

Staatliches Museum für Naturkunde und Vorgeschichte in Danzig w Gdańsku.

Staatsarchiv der Freien Stadt Danzig w Gdańsku.

Stadtmuseum (Muzeum Miejskie) w Gdańsku.

Kunstgewerbemuseum (Muzeum Przemysłu Artystycznego) w Gdańsku.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 11 kwietnia 1936 r. Nr. 86, poz. 167).

308.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 marca 1936 r.

o warunkach zwalniania od należności celnych używanych: odzieży, bielizny i obuwia, nadsyłanych z zagranicy w darze jako wsparcie dla osób niezamożnych.

Na podstawie § 16 do p. 17 przepisów wykonawczych z dnia 9 października 1934 r. do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 820) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1) Na podstawie art. 22 ust. II p. 17 prawa celnego mogą być zwalniane od należności celnych następujące używane przedmioty, nadsyłane jako dary dla ubogiej ludności:

a) odzież, konfekcja i bielizna (osobista, stołowa i pościelowa) wełniana, półwełniana, bawełniana, z jedwabiu sztucznego, lniana oraz wykonana z innych materjałów włóknistych roślinnych (również watowana lecz bez futra);

b) obuwie, wykonane ze skóry (z wyjątkiem lakierowanej, krokodylowej, żmijowej, zamszowej, deseniowej i t. p. luksusowej) oraz z gumy, filcu i tkanin (z wyjątkiem brokatu);

2) Naczelnicy urzędów celnych I kl. mogą w poszczególnych przypadkach zwalniać od należności celnych odzież, konfekcję, bieliznę i obuwie, wykonane z innych materjałów, niż wymienione w ust. 1, jeżeli ilość takich przedmiotów jest nieznaczna i przedmioty te noszą ślady zużycia. Naczelnik urzędu celnego może przelać upoważnienie to na kierownika oddziału urzędu celnego, czynnego przy urzędzie pocztowo-celnym.

§ 2.

1) Jeżeli przedmioty, wymienione w § 1, nadchodzą pod adresem poszczególnych odbiorców, to do zwalniania od należności celnych takich przedmiotów upoważnia się urzędy celne I kl. pod warunkiem przedstawienia:

a) spisu rzeczy, sporządzonego przez nadawcę (ofiarodawcę) i przez niego poświadczonego; w poświadczeniu tem ofiarodawca powinien wymienić odbiorcę i jego adres oraz stwierdzić, że przedmioty objęte spisem, wysłane zostały w darze (tytułem darmym); ponadto wzmiankowany spis rzeczy powinien być wizowany przez urząd konsularny R. P.;

b) świadectwa ubóstwa, wystawionego przez zarząd gminy, na obszarze której odbiorca zamieszkuje; na obszarze W. M. Gdańska świadectwa ubóstwa wystawiają upoważnione do tego władze; świadectwo ubóstwa powinno wymieniać szczegółowo stan rodzinny odbiorcy oraz stwierdzać, że odbiorca przesyłki jako osoba niezamożna nie jest w stanie zaspokoić swoich potrzeb życiowych z własnych środków materjalnych lub ze swojej pracy.

2) Urząd Celny odmówi zwolnienia od należności celnych przedmiotów, które ze względu na ilość i rodzaj nie odpowiadają stanowi rodzinnemu odbiorcy oraz jeżeli istnieje uzasadnione podejrzenie, że przedmioty zostały wysłane odpłatnie (nie tytułem darmym).

3) Naczelnicy urzędów celnych mogą zwalniać w poszczególnych przypadkach przedmioty wymienione w § 1, nadeszłe bez spisu rzeczy, przewidzianego w ust. 1-a, jeżeliby uzyskanie dodatkowe takiego spisu było uciążliwe, a z rodzaju i stanu przedmiotów i ewentualnie innych okoliczności wynika, że zostały nadesłane jako dar. Naczelnik urzędu celnego może przelać upoważnienie to na kierownika oddziału urzędu celnego, czynnego przy urzędzie pocztowo-celnym.

§ 3.

1) Przedmioty zwolnione od należności celnych na podstawie art. 22 ust. II p. 17 prawa celnego nie mogą być w ciągu 2-ch lat odstępowane przez odbiorcę ani odpłatnie, ani bezpłatnie osobom niebędącym jego najbliższą rodziną (tj. rodzicami, małżonkiem, rodzeństwem i dziećmi).

2) Odbiorca, przez przyjęcie przesyłki zwolnionej od należności celnych, przyjmuje na siebie zobowiązanie dotrzymania powyższego warunku (ust. 1); niedotrzymanie tego warunku pociąga za sobą odpowiedzialność z ustawy karnej skarbowej.

§ 4.

1) Przesyłki zwalniane od należności celnych w myśl niniejszego zarządzenia podlegają odprawie celnej na podstawie ustnego zgłoszenia. Na kwicie celnym Urząd Celny umieszcza uwagę następującej treści:

„Przedmiotów, wymienionych w niniejszym kwicie, a zwolnionych od należności celnych nie wolno, pod groźbą odpowiedzialności z ustawy karnej skarbowej, odstępować w ciągu 2-ch lat ani odpłatnie ani bezpłatnie osobom, nie będącym najbliższą rodziną odbiorcy (tj. rodzicami, małżonkiem, rodzeństwem i dziećmi)".

Powyższa uwaga może być albo wypisana ręcznie, albo umieszczona przy pomocy stempla.

2) Oznajmienia statystyczne (III egzemplarze zgłoszenia celnego) należy pozostawiać w urzędzie celnym; jeżeliby jednak na podstawie takie-

go zgłoszenia zostały pobrane również należności celne, wówczas oznajmienie statystyczne należy wysłać do Głównego Urzędu Statystycznego.

3) Jeżeli w jednej przesyłce znajdują się przedmioty, które mogą być zwolnione od należności celnych, oraz przedmioty, które zwolnieniu takiemu nie podlegają, to w takim razie przedmioty niepodlegające zwolnieniu mogą być za zgodą przedsiębiorstwa przewozowego wydzielone z przesyłki i za zgodą osoby uprawnionej w myśl przepisów przewozowych zniszczone pod kontrolą celną; odbiorca ma również prawo zrzeczenia się takich przedmiotów na rzecz Skarbu Państwa.

§ 5.

Jeżeliby ilość otrzymywanych przez danego adresata darów nasuwała podejrzenie nadużycia, urząd celny powinien odmówić zwolnienia od należności celnych dalszych przesyłek.

§ 6.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1936 r.

Jednocześnie traci moc obowiązującą okólnik Ministra Skarbu z dnia 20 września 1932 r. L. D. IV. 20407/1/32 w sprawie zwalniania od cła oraz odprawy celnej przesyłek pocztowych z darami (Monitor Polski Nr. 235, poz. 264 oraz Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 30, poz. 407), stosowany od dnia 30 października 1934 r. na podstawie przepisów p. 10 okólnika Ministerstwa Skarbu L. D. IV. 34768/3/35 z dnia 25-go października 1934 r. w sprawie wejścia w życie nowych przepisów celnych (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 30, poz. 365).

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 11 kwietnia 1936 r. Nr. 86, poz. 166).

309.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 8 kwietnia 1936 r.

w sprawie zakresu działania Ekspozytury Urzędu Skarbowego w Oświęcimiu.

Na podstawie postanowień art. 3 ustawy z dn. 31 lipca 1919 r. o organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 499 z 1935 r.) zarządzam, co następuje:

§ 1. Agendy Ekspozytury Katastralnej Urzędu Skarbowego w Białej z siedzibą w Oświęcimiu przekazuje się jako dział katastralny Ekspozyturze Urzędu Skarbowego w Oświęcimiu.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

310.

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 2 kwietnia 1936 r.

w sprawie wylosowania Bonów Funduszu Inwestycyjnego.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o Funduszu Inwestycyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 636) i § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. o wypuszczeniu Bonów Funduszu Inwestycyjnego (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 694) zostały w drodze losowania w okresie czasu od 5 do 26 marca 1936 r. umorzone we wszystkich dziesięciu serjach, wypuszczonych na podstawie wyżej powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu, następujące numery Bonów Funduszu Inwestycyjnego:

Nr.Nr.	Data wylosow.	Nr.Nr.	Data wylosow.
238	26.III 1936 r.	19958	26.III 1936 r.
3096	19 „ „	20310	26 „ „
3172	12 „ „	20647	19 „ „
3538	5 „ „	21139	5 „ „
4375	26 „ „	21829	26 „ „
5609	12 „ „	22920	5 „ „
11610	26 „ „	24845	19 „ „
12083	5 „ „	25529	12 „ „
14208	19 „ „	33046	12 „ „
14952	19 „ „	33604	12 „ „
15175	19 „ „	34122	5 „ „
16128	12 „ „	38054	12 „ „
19393	26 „ „	38508	5 „ „
19634	5 „ „	39705	19 „ „

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr. Jakubowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 10 kwietnia 1936 r. Nr. 85, poz. 164).

311.

WYKŁADNIA

ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 64, poz. 404);

r. w. s.—rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

Nr. 448: (art. 102, 103, 105, 109 i 110). Na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 stycznia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 79) stawka ulgowa w wysokości 1% ma być stosowana również do tych opłat stemplowych, przewidzianych w art. 102, 103, 105, 109 i 110, które stały się wymagalne w czasie od dnia 1 stycznia 1936 r. do dnia 30 stycznia 1936 r. Powołane bowiem rozporządzenie (ogło-

szone w dniu 31 stycznia 1936 r.) używa wyrażenia: „Terminy . . . . . . przedłuża się", z czego wynika, że okres wyżej oznaczony nie stanowi przerwy (L. D. V. 47183/5/36).

312.

OKÓLNIK T. 53 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 marca 1936 r.

L. D. IV. 6418/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 815 tar. celnej).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1) tarcze i taśmy papierowe do samoczynnych aparatów rejestrujących, posiadające linjaturę jednobarwną lub wielobarwną, napisy i częstokroć dziurkowanie, podlegają cleniu według pozycji taryfy celnej, obejmującej podstawowy materjał, z którego są wykonane (w danym wypadku według jakości papieru) z zastosowaniem właściwych punktów uwagi, znajdującej się po poz. 821 tar. cel., przyczem jeden otwór, znajdujący się w centrum tarcz papierowych, nie pociąga za sobą stosowania do nich punktu 5-go wymienionej wyżej uwagi, przewidującej dodatek cła za dziurkowanie;

2) papier barwiony w masie na kolor niebieski, posiadający na całej powierzchni z obydwóch stron plamki bezkształtne również koloru niebieskiego, lecz o nasileniu zabarwienia nieco intensywniejszem, tworzące deseń wyraźnie nieokreślony, naśladujący w pewnej mierze siatkę, podlega ocleniu według poz. 815 p. 1 lit. b tar. celn., o ile zawartość masy drzewnej w tym papierze przekracza 30%, lub według poz. 815 p. 2 lit. b tar. celn., gdy papier ten nie zawiera masy drzewnej, względnie, gdy ilość jej wynosi 30% i mniej.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 8 kwietnia 1936 r. Nr. 83, poz. 161).

313.

OKÓLNIK T. 54 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 marca 1936 r.

L. D. IV. 6616/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1099, 1051 i 1082 t. c.)

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1) Agregat, składający się z pompy wirującej, połączonej z silnikiem elektrycznym zapomocą sprzęgła elastycznego, wszystko umieszczone na wspólnej podstawie, należy clić jak następuje: 1) silnik elektryczny według poz. 1099 p. odp. taryfy celnej, 2) pompę wirującą wraz z podstawą według poz. 1051 p. 3 lit. odp. taryfy celnej.

2) maszyna do oczyszczania wody morskiej z ciał stałych, składająca się z szeregu ruchomych sit, prowodnic, napędu sit, urządzenia do oczyszczania sit, wskaźnika spadku ciśnienia na sitach, klapy bezpieczeństwa i zasuwy zamykającej, podlega ocleniu według poz. 1082 taryfy celnej, jako maszyna osobno niewymieniona.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 14 kwietnia 1936 r. Nr. 87, poz. 168).

314.

OKÓLNIK T. 56 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 marca 1936 r.

L. D. IV. 6695/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1107 i 1101).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1) Aparaty elektryczne z mechanizmami zegarowemi do automatycznego włączania i wyłączania o nastawionym czasie: oświetlenia, grzejników, radjoodbiorników i t. p. urządzeń elek-

trycznych, należy clić według poz. 1107 p. 2 litery odpowiedniej taryfy celnej.

2) Cewki indukcyjne do samochodowej instalacji zapłonowej, składające się z dwuch uzwojeń (pierwotnego i wtórnego), zamkniętych we wspólnej obudowie, służące do podwyższenia napięcia doprowadzanego do świec silnika spalinowego, należy clić według poz. 1101 punktu odpowiedniego taryfy celnej.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienią tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 8 kwietnia 1936 r. Nr. 83, poz. 162).

315.

OKÓLNIK T. 57 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 marca 1936 r.

L. D.IV. 7074/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. poz. 221, 222, 437 i 1273).

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych, Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1) jako kwasy tłuszczowe, tłuszcze — maziste (półciekłe) należy uważać, w myśl okólnika T. 38 L. D. IV. 26133/2/35 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 26, poz. 590 z 1935 r.), takie kwasy tłuszczowe i tłuszcze, które aczkolwiek nie są w stanie płynnym przy 15^0, to jednak wyciekają z pochylonego naczynia; kwasy tłuszczowe, tłuszcze — w stanie mazistym, nieposiadające przy 15^0 wyraźnej zdolności wyciekania z pochylonego naczynia, należy traktować jako kwasy tłuszczowe, lub tłuszcze, w stanie stałym;

2) puderniczki torebkowe, kieszonkowe, stanowiące opakowanie przywożonego w nich pudru kosmetycznego, nie mogą być zaliczane do opakowań, używanych zwykle w handlu, lecz powinny być traktowane jako opakowanie specjalne.

W związku z powyższem puder kosmetyczny, nadchodzący w takich puderniczkach, należy clić według pozycji 437 taryfy celnej łącznie z wagą bezpośredniego opakowania, t. j. puderniczki i niezależnie od tego — puderniczki, jako stanowiące specjalne opakowanie, na podstawie art. 5 p. 13 rozporządzenia o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 732 z 1932 r.), należy clić osobno według pozycji 1273 punktu odpowiedniego taryfy celnej.

Puszków, znajdujących się często w puderniczkach torebkowych, kieszonkowych, nie należy wydzielać i clić osobno, lecz wagę ich należy doliczać do wymiarowej wagi puderniczek.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 10 kwietnia 1936 r. Nr. 85, poz. 165).

316.

OKÓLNIK T. 58 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 marca 1936 r.

L. D. IV. 6742/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 832 tar. cel.).

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Witraże papierowe przełożone papierem — w rolach opakowane jeszcze częstokroć w tuby tekturowe podlegają ocleniu na podstawie art. 5 p. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej (Dz. U. R. P. Nr. 85/1932 poz. 732 z dnia 10.X. 1932 r.), według poz. 832 p. 2 tar. cel. od wagi witraży wraz z papierem, którym są przełożone, lecz bez wagi tub tekturowych, w które są opakowane, ponieważ w detalicznej sprzedaży omawiane witraże, w celu ochrony ich od samouszkodzenia, przechodzą do nabywcy niewątpliwie wraz z papierem, którym są przełożone.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 15 kwietnia 1936 r. Nr. 88, poz. 169).

317.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 8 kwietnia 1936 r.

L. D. IV. 5262/3/36

w sprawie zaopatrywania kutrów rybackich w nieoclone artykuły prowizji i artykuły techniczne.

Do

Dyrekcji Ceł w Gdańsku i Poznaniu oraz Urzędu Celnego w Gdyni.

W celu ujednostajnienia postępowania morskich urzędów celnych przy stosowaniu przepisów ustępu 2 i 3 § 162 przepisów wykonawczych do prawa celnego Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że kutry rybackie o pojemności 100 tonn rejestrowych brutto i mniej należy zaliczać do statków żeglugi przybrzeżnej w rozumieniu ustępu 3 powołanego paragrafu; jako takie, nie korzystają one z prawa zaopatrywania się w zagraniczne nieoclone artykuły prowizji i artykuły techniczne.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

318.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 8 kwietnia 1936 r.

L. D. IV. 3379/1/36

w sprawie zaświadczeń o gatunku i ilości cukru, zawartego w powidłach śliwkowych, nadchodzących z Jugosławji.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Powidła śliwkowe, prócz cła, podlegają również podatkowi od cukru, o ile zawierają cukier dodany przy ich wyrobie.

Ponieważ przeprowadzenie badania, czy, a w szczególności w jakiej ilości został do powideł tych dodany cukier, jest rzeczą bardzo skomplikowaną, Ministerstwo Skarbu, w odniesieniu do powideł śliwkowych nadsyłanych z Jugosławji, w porozumieniu z władzami jugosłowiańskiemi ustaliło, iż do przesyłek powideł śliwkowych jugosłowiańskich przyrządzanych bez dodatku cukru dołączane będą zaświadczenia, stwierdzające, że powidła te nie zawierają najmniejszych domieszek cukru dodanego.

Zaświadczenia takie, których wzór podaje się w załączniku, wydawane będą na żądanie jugosłowiańskich eksporterów przez jugosłowiańskie rolnicze stacje doświadczalne i kontrolne.

Mają one służyć li tylko do stwierdzenia, że powidła, na które zaświadczenie takie opiewa, są sporządzane bez dodatku cukru, podlegającego opodatkowaniu.

Nadmienia się, że zaświadczenia takie nie mogą zastąpić innych dokumentów, potrzebnych do odprawy celnej, a więc i do zastosowania cła konwencyjnego.

Gdyby urzędy celne miały wątpliwości, czy powidła istotnie nie zawierają cukru dodanego, powinny, nie wstrzymując odprawy celnej, przesłać próbkę danego towaru do Departamentu Ceł Ministerstwa Skarbu celem dokonania analizy.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

Załącznik do okólnika Ministerstwa Skarbu L. D. IV. 3379/1/36.

WZÓR

zaświadczenia o gatunku i ilości cukru, zawartego w powidłach śliwkowych, nadchodzących z Jugosławji.

— — — — — — — — — — — — —

Nazwa urzędu i miejsce urzędowania Urzędu Kontrolnego

Nr. . . .
Br.

UVERENJE O VRSTI I KOLICINI SECERA U PEKMEZU OD SLIVA
ZAŚWIADCZENIE O RODZAJU I ILOŚCI CUKRU W POWIDŁACH ŚLIWKOWYCH

Dole potpisani . . . .
Niżej podpisani (y)

potvrdjujem (o), da pekmez od śljiva, koji se
potwierdzają, że powidła śliwkowe wysłane do

šalje u Poljsku na . . . . adresu g . . . .
Polski pod adresem p.

. . . . . u . . . . .
w

od strane ovdašnjeg trgovca g . . . . .
przez tutejszego kupca p.

u . . . .
w

utovaren u vagon br. . . . .
załadowane do wagonu Nr.

u stanici . . . .
na stacji kolejowej

utovaren u šlep br. . . . .
załadowany na berlinkę Nr.

u pristaništu . . . .
na przystani

sadrži . . . % invertnog šećera koji redu-
zawiera % cukru inwertowanego, któ-
cira rastvor Felinga
ry redukuje roztwór Felinga

i da gornji transport jugoslovenskih pek-
oraz, że powyższy transport powideł jugosło-
meza ne sadrži ni najmanjih primesa do-
wiańskich, nie zawiera najmniejszych do-
datog šećera.
mieszek cukru dodanego.

Znaci . . . .
Oznaki

Brojevi buradi + ...
Numery beczek

Brojeve sanduka + ...
Numery skrzyń

Količina buradi + ...
Ilość beczek

Količina sanduka + ...
Ilość skrzyń

Težina brutto (kgr) . . . .
Waga brutto (w kgr)

Rata (w kgr)
Tara (kgr) . . . .

Težina netto (kgr) . . . .
Waga netto (w kgr)

Vrednost . . . .
Wartość

Dne . . . . 19. . . .
Dnia

u . . . .
w

Pečat
Pieczęć

(potpis)
(podpis)

+ Nepotrebno precrtati
Niepotrzebne skreślić

319.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 8 kwietnia 1936 r.

L. D.IV.5260/3/36

w sprawie wywozu drutu kolczastego zagranicę.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że drut kolczasty nie jest objęty rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 25 października 1934 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie niektórych towarów (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 883) w brzmieniu rozporządzenia 22 sierpnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 415) i jako taki nie korzysta ze zwrotu cła przy wywozie zagranicę.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

320.

OKÓLNIK T. 65 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 8 kwietnia 1936 r.

L. D. IV. 8166/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. poz. 572 i 573).

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Przędza z jedwabiu sztucznego na kanetkach, tutkach, cewkach i t. p., przeznaczona do fabrycznego użytku, niezależnie od wagi (czy powyżej, czy poniżej 20 grm) o ile nie została poddana dodatkowemu procesowi przewijania, podlega ocleniu od wagi netto według odpowiedniego punktu i litery poz. 572 i 573 taryfy celnej.

Natomiast taka sama przędza, o ile została poddana dodatkowemu procesowi przewijania na przewijarkach, podlega ocleniu łącznie z kanetkami, tutkami, cewkami i t. p.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika tracą moc sprzeczne z nim wyjaśnienia.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

321.

OKÓLNIK T. 66 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 9 kwietnia 1936 r.

L. D. IV. 8918/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej wywozowej.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Stop łożyskowy o składzie 80% cyny, 12% antymonu i 8% miedzi, znany w handlu pod na-

zwą „Torpedo Nr. 80", nie jest wymieniony w taryfie celnej wywozowej i wobec tego wolny jest od cła wywozowego.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

322.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 kwietnia 1936 r.

L. D. IV. 9001/2/36

w sprawie stosowania ceł konwencyjnych do wyciągów i przetworów farbiarskich.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych, Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Konwencja Handlowa między Polską a Francją z dnia 9 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 468 z r. 1925) w liście A ustaliła przy pozycji 134 p. 2 taryfy celnej z r. 1924 (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 540 z r. 1924) zniżkę konwencyjną procentową tylko dla wyciągów (ekstraktów) i przetworów farbiarskich wszelkiego rodzaju niewymienionych specjalnie jak kampesz i t. d., a więc zniżka ta nie dotyczyła karminu saflorowego, kartaminowego i orselowego pod każdą postacią, indygowego rzadkiego i gęstego, hemateiny suchej, wyciągów katechu, orseli i orleanu jako wymienionych w pp. 1 i 3 poz. 134 obowiązującej wówczas taryfy celnej.

W związku z powyższem Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że i obecnie, po wprowadzeniu w życie taryfy celnej z r. 1932 (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 732 z r. 1932) karmin saflorowy, kartaminowy, orselowy pod każdą postacią, indygowy rzadki i gęsty, hemateina sucha, wyciągi katechu, orseli i orleanu, objęte pozycją 405 p. 2 taryfy celnej nie mogą korzystać ze zniżki konwencyjnej, ustalonej powołaną wyżej Konwencją Polsko - Francuską, natomiast inne wyciągi, przetwory farbiarskie roślinne, objęte pozycją 405 p. 2 taryfy celnej mogą korzystać z tej zniżki konwencyjnej.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

323.

OKÓLNIK T. 67 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 kwietnia 1936 r.

L. D. IV. 8160/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 208).

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych, Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

Płyn składający się przeważnie z oleju rycynowego (około 56% wagowych) rozpuszczonego w acetonie (około 22% wagowych) lub z oleju rycynowego (około 56%) rozpuszczonego w spirytusie (około 36%), nadchodzący z zagranicy pod nazwą „Lockheed Brake Fluid Special Nr. 5" względnie „Lockheed Brake Fluid Standard" należy clić według poz. 208 taryfy celnej jako olej rycynowy, który stanowi przeważającą i główną składową część tego płynu.

Od spirytusu, zawartego w tym płynie, nie należy pobierać opłaty monopolowej, ponieważ produkt ten nie jest wymieniony w § 1 rozp. Ministra Skarbu z dnia 10 czerwca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 361 z r. 1933).

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

324.

OKÓLNIK T. 68 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 kwietnia 1936 r.

L. D. IV. 8583/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 203 tar. cel.).

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

Jako wosk karnauba bielony należy traktować wosk karnauba z dodatkiem parafiny. Naturalnego wosku karnauba koloru jasno - żół-

tego, nawet oczyszczonego przez przetapianie, nie należy traktować jako wosk bielony.

Znaczniejszy dodatek parafiny poznać można po tem, że wosk staje się białym, miękkim i mniej kruchym. Mniejsze ilości parafiny wykryć może tylko analiza chemiczna przez oddzielenie parafiny od alkoholów z wosku sposobem A. Leysa, lub przez wykazanie zmian, jakie wywołuje dodatek parafiny w charakterystycznych cechach wosku karnauba, jak obniżenie punktu topnienia (dla czystego wosku powyżej 80^0) i zmniejszenie liczby zmydlenia (dla czystego wosku powyżej 79).

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

325.

OKÓLNIK T. 69 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 kwietnia 1936 r.

L. D. IV. 8917/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. poz. 378 i 488).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1) Skoncentrowane kolodjum, nadchodzące w postaci żelatynowatych wilgotnych tafelek pod nazwą „Celloidin" należy clić według pozycji 378 taryfy celnej.

2) Płyty (arkusze) z bakelitu lub innych mas plastycznych, objętych pozycją 488 taryfy celnej, zawierające w swej masie nici z materjałów włóknistych, metali nieszlachetnych (szychu nieprawdziwego), które to nici są rozmieszczone w płytach (arkuszach) w ten sposób, iż tworzą widoczny od zewnątrz deseń siatki, należy traktować narówni z płytami (arkuszami) z wyciśniętym deseniem i clić według litery „b II" punktu odpowiedniego pozycji 488 taryfy celnej.

3) Masa plastyczna w postaci przezroczystych arkuszy, stanowiąca spolimeryzowany ester kwasu akrylowego, znana w handlu pod nazwą „Plexiglas" podlega cłu według punktu drugiego litery „b" pozycji 488 taryfy celnej.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

326.

OKÓLNIK T. 70 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 kwietnia 1936 r.

L. D. IV. 8992/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. poz. 899, 960, 994 i innych oraz 1148 taryfy celnej).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

1) Słoje szklane do stałego przechowywania cukierków, nadchodzące z nałożonemi na nie pokrywkami z blachy żelaznej poniklowanej, należy clić razem z pokrywkami, według poz. 899 p. 3 taryfy celnej, jako naczynia ze szkła wszelkiej barwy z dodatkiem innych pospolitych materjałów.

2) Puszki do konserw z blachy z metali nieszlachetnych, w pokrywie których jest wstawiona szybka z białego prasowanego szkła, uszczelniona gumowym pierścieniem, podlegają ocleniu jako wyroby z blachy, według odpowiednich pozycyj taryfy celnej, chociażby waga szkła była większa niż waga blachy, ponieważ istotną wartość danego towaru stanowi wyrób z blachy.

3) Reflektorki tylne do kołowców, składające się z rodzaju soczewki ze szkła czerwonego lub pomarańczowego w oprawie z metali nieszlachetnych, należy clić jako części kołowców osobno niewymienione według poz. 1148 taryfy celnej.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

327.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 31 marca 1936 r.

L. D. V. 4280/1/36

w sprawie kontroli podatku dochodowego od uposażeń.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) i wszystkich Urzędów Skarbowych.

Z dniem 1 stycznia 1936 r. weszły w życie podwyższone stawki podatku dochodowego od uposażeń oraz obniżona do 1.500 zł granica upo-

sażeń, wolnych od obciążenia podatkowego. Zmiany te, wywołane koniecznością zwiększenia wpływów z opodatkowania omawianego źródła podatkowego, a to celem zapewnienia równowagi budżetu państwowego, osiągną swój cel tylko przy należytem zorganizowaniu i sprężystem prowadzeniu przez władze skarbowe kontroli nad wywiązywaniem się służbodawców z ich obowiązków w dziedzinie poboru i odstawy podatku dochodowego od wypłacanych przez nich wynagrodzeń. W tym celu Ministerstwo Skarbu zarządza co następuje:

1) Urzędy skarbowe poddadzą bezzwłocznie rewizji prowadzone przez nie ewidencje służbodawców (§ 289 i. p.) lub wykazy domniemanych służbodawców (§ 290 i. p.) i uzupełnią je przez dodanie tych wszystkich służbodawców którzy nie byli objęci dotychczasową ewidencją lub wykazem ze względu na niezatrudnianie pracowników z wynagrodzeniem ponad 2.500 zł w stosunku rocznym, a na których jednak jako zatrudniających pracowników z wynagrodzeniem ponad 1.500 zł w stosunku rocznym ciąży obecnie obowiązek potrącania podatku. W tym celu biura informacyjne izb skarbowych oraz urzędy skarbowe w miastach, będących siedzibą Ubezpieczalni Społecznej, powinny sporządzić wykazy służbodawców, zatrudniających pracowników z wynagrodzeniem ponad 1.500 zł w stosunku rocznym, z imiennem wykazaniem takich pracowników i podaniem wysokości ich wynagrodzeń, i przesłać te wykazy właściwym urzędom skarbowym.

2) Do służbodawców, co do których istnieje domniemanie, że potrącają podatek w sposób niezgodny z obecnie obowiązującemi przepisami albo też podatku wbrew obowiązkowi wcale nie potrącają, urzędy skarbowe niezwłocznie wyślą zwięzłe pouczenia, zaznajamiające ich z nowowprowadzonemi stawkami podatkowemi, podkreślając jednocześnie konieczność ścisłego ich przestrzegania ze wskazaniem na odpowiedzialność, grożącą za niestosowanie się do obowiązujących przepisów.

3) Urzędy skarbowe niezwłocznie przeprowadzą doraźną krótką kontrolę u wszystkich służbodawców w swych okręgach, objętych ewidencją służbodawców lub kontrolą domniemanych służbodawców, celem stwierdzenia, czy służbodawcy stosują się do nowowprowadzonych stawek obliczenia podatku dochodowego od uposażeń. Do kontroli tej należy użyć odpowiednią ilość urzędników, należycie obznajmionych z przepisami działu II ustawy o podatku dochodowym, tak, ażeby ta kontrola została przeprowadzona u wszystkich służbodawców w terminie do dnia 30 kwietnia b. r. Kontroli tej należy nadać charakter doraźny, ograniczając ją tylko do ogólnikowego stwierdzenia, czy służbodawca potrąca podatek i odstawia go do kasy urzędu skarbowego i czy stosuje się do obowiązujących stawek podatkowych. W szczególności należy zwrócić uwagę, czy potrąca się podatek tym pracownikom, którzy w dotychczas sporządzonych protokółach i raportach figurowali, jako zarabiający ponad 1.500 do 2.500 zł rocznie. Z każdej kontroli należy spisać krótkie sprawozdanie, zaznaczając w niem, czy służbodawca zatrudnia pracowników z wynagrodzeniem uzasadniającem obowiązek potrącania podatku, ilu takich pracowników zatrudnia i czy potrąca podatek w/g obowiązujących stawek podatkowych. Przy kontroli należy udzielać służbodawcom wszelkich potrzebnych wyjaśnień i pouczeń. W razie stwierdzenia w toku tej kontroli niestosowania się służbodawcy do ciążących na nim w omawianej dziedzinie obowiązków, należy się ograniczyć do odpowiedniego ich pouczenia z zagrożeniem, że w razie dalszego niestosowania się do obowiązujących przepisów zostanie na nich nałożona grzywna.

4) Po przeprowadzeniu tej doraźnej kontroli urzędy skarbowe przystąpią do systematycznej kontroli wszystkich służbodawców w swych okręgach prowadzonej w myśl § 288 i następnych i. p. skierowując ją przedewszystkiem do tych służbodawców, co do których przy doraźnej kontroli stwierdzono uchybienia w dziedzinie poboru i odstawy podatku. Ze względu na wagę, jakiej nabierają wpływy w dziale II podatku dochodowego do tej pracy powinien być wyznaczony w każdym urzędzie specjalny urzędnik, znający gruntownie zasady i technikę obliczenia podatku dochodowego od uposażeń. W urzędach z większą ilością służbodawców należy przy tej pracy zatrudnić odpowiednio większą ilość urzędników, tak, ażeby w ciągu roku każdy służbodawca został przynajmniej raz gruntownie skontrolowany.

5) Przy kontroli urzędy skarbowe zwrócą uwagę na okoliczność, czy służbodawcy nie opłacają za pracowników należnego podatku od uposażeń i czy w tych wypadkach podatek obliczają i potrącają zgodnie z przepisem ustępu ostatniego art. 43 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 2 z r. 1936, poz. 6).

Podkreślając raz jeszcze znaczenie, jakie dla osiągnięcia preliminowanych wpływów ma należycie zorganizowana kontrola prawidłowości potrącania i terminowości odstawy do kas urzędów skarbowych potrąconego podatku dochodowego od uposażeń, Ministerstwo Skarbu poleca izbom skarbowym zwrócenie specjalnej uwagi na odpowiednie wykonanie przez podwładne im urzędy skarbowe powyższych zarządzeń. W tym celu izby skarbowe drogą lustracji przez inspektorów izb lub specjalnie delegowanych urzędników powinny dopilnować należytego zorganizowania i prowadzenia przez urzędy skarbowe akcji kontrolnej w dziedzinie podatku dochodowego od uposażeń.

W izbach skarbowych z większą ilością służbodawców do załatwiania spraw podatku dochodowego od uposażeń oraz do kontroli urzędów skarbowych w dziedzinie tego podatku należy wyznaczyć specjalnego odpowiednio wyszkolonego urzędnika.

Kontroli, przeprowadzonych na podstawie p. 3 niniejszego okólnika, nie należy obejmować

sprawozdaniem kwartalnem wzór Nr. 197 i. p. Odnośnie tych kontroli urzędy skarbowe złożą przełożonym izbom skarbowym w terminie do dnia 10 maja b. r. odrębne sprawozdania, wykazując w nich ilości domniemanych służbodawców w/g stanu na dzień 1 stycznia b. r. oraz na dzień 30 kwietnia b. r., ilość przeprowadzonych kontroli z rozbiciem tych kontroli na kontrole, w wyniku których stwierdzono: a) prawidłowe potrącanie podatku przez służbodawcę, b) nieprawidłowe potrącanie podatku przez służbodawcę, c) brak obowiązku u służbodawcy do potrącania podatku i d) ogólna ilość przeprowadzonych kontroli. W terminie do dnia 20 maja b. r. izby skarbowe przedłożą Ministerstwu zbiorowe zestawienie kontroli z całego swego okręgu z podaniem odpowiednich danych odnośnie każdego urzędu skarbowego.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

328.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 8 kwietnia 1936 r.

L. D. V. 20812/2/36

w sprawie specjalnego podatku od zapomóg bezzwrotnych.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

Ministerstwo Skarbu, doceniając wybitnie charytatywny charakter bezzwrotnych zapomóg, wypłacanych pracownikom przez osoby wymienione w art. 2 ust. (1) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 503), zezwala by od zapomóg powyższych wypłacanych począwszy od dnia 10 kwietnia b. r., nie potrącać specjalnego podatku od wynagrodzeń pod warunkiem:

1) że zapomogi te nie będą nosiły charakteru częstotliwego, t. j. by nie były wypłacane jednej osobie więcej niż trzy razy do roku,

2) że nie będą wynosiły jednorazowo dla osób pobierających wynagrodzenie miesięczne do 200 zł — 100 zł, i ponad 200 zł do 500 zł — 200 zł.

W wypadkach, gdy udzielona zapomoga bezzwrotna nie będzie odpowiadać powyższym warunkom, podatek specjalny winien być pobrany na zasadach ogólnych.

Niedobrane z tego tytułu kwoty podatku specjalnego Ministerstwo Skarbu umarza na zasadzie art. 123 § 1 Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. z r. 1936 Nr. 14, poz. 134).

Ulga powyższa nie ma zastosowania do państwowego podatku dochodowego, pobieranego na zasadach Działu II ustawy.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

329.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 15 kwietnia 1936 r.

L. D. V. 4969/1/36

w sprawie zmiany okólnika z dnia 26 marca 1936 r. L. D. V. 2880/1/36 o sposobie dokonywania przypisów i odpisów niektórych podatków.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

W okólniku z dnia 26 marca 1936 r. L. D. V. 2880/1/36 w sprawie zmian w sposobie dokonywania wymiarów i odpisów niektórych podatków (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 8, poz. 263):

1) w części „A" skreśla się pkt. „d";

2) w części „B" okólnika w ustępie pierwszym po słowach „zarządzenia niniejszego" dodaje się słowa „tudzież umorzenia i odpisy, dotyczące podatku od nieruchomości, wymierzonego przed dniem 15 stycznia 1936 r.".

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr. J. Lubowicki.*

330.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 16 kwietnia 1936 r.

L. D. V. 21099/5/35

w sprawie kompetencji izb skarbowych, urzędów opłat stemplowych i urzędów skarbowych co do obniżania podwyżek stemplowych oraz umarzania zaległości w zakresie opłat stemplowych oraz podatków: spadkowego i od darowizn.

Na podstawie art. 42 (ustęp trzeci, zdanie ostatnie) u. o. s. oraz art. 123 i 213 o. p. zarządza się:

1) Urząd skarbowy może wymierzyć podwyżkę stemplową w kwocie zmniejszonej, jeśli należna w myśl ustawy podwyżka 5-krotna (art. 42, ustęp pierwszy u. o. s.) nie przewyższa 500 zł, bądź należna według ustawy pod-

wyżka 25-krotna (art. 42, ustęp drugi u. o. s.) nie przewyższa 2.500 zł i jeżeli zarazem:

a) nieuiszczenie opłaty stemplowej albo uiszczenie niedostateczne lub po upływie właściwego terminu widocznie nie zostało spowodowane zamiarem uchylenia się od uiszczenia opłaty, lub

b) uiszczenie podwyżki w pełnej kwocie naraziłoby podatnika na znaczne trudności gospodarcze.

2) Urząd skarbowy może wymierzyć podwyżkę stemplową w kwocie zmniejszonej, bez względu na wysokość należności ustawowej, jeżeli podwyżka należy się spowodu uiszczenia opłaty pojedyńczej w sposób nieprawidłowy (gdy znaczki stemplowe skasowano wbrew przepisom zawartym w § 36 r. w. s.; gdy celem uiszczenia opłaty stemplowej od pisma, wydanego z księgi grzbietowej, nie skasowano znaczków stemplowych w sposób, określony w § 49 r. w. s.; gdy uiszczono gotówką opłatę, nieprzekraczającą 300 zł lub znaczkami stemplowemi opłatę, przewyższającą 300 zł, wbrew postanowieniom § 19 pkt. „f" r. w. s.) i ta nieprawidłowość widocznie nie została spowodowana zamiarem uchylenia się od uiszczenia opłaty, gdyż według wszelkiego prawdopodobieństwa uiszczenie (jakkolwiek z zastosowaniem sposobu nieprawidłowego) nastąpiło w przepisanym terminie.

3) Wreszcie jest dopuszczalny wymiar podwyżki stemplowej w kwocie zmniejszonej, bez względu na wysokość należności ustawowej, jeżeli pismo, podlegające opłacie stemplowej, zostało przedstawione celem dokonania wymiaru (art. 23, pkt. „b", art. 24, pkt. „b" u. o. s.) po upływie terminu 3-tygodnionego, przewidzianego w art. 20 lub 21, ale przed upływem miesiąca, licząc od dnia, w którym upłynął wymieniony termin trzechtygodniowy. W takim przypadku decyzja o obniżeniu podwyżki traci moc, jeśli płatnik nie uiścił opłaty pojedyńczej wraz z obniżoną podwyżką najpóźniej w ciągu 3 dni po zawiadomieniu o owej decyzji.

4) Jeśli osoba, obowiązana do bezpośredniego uiszczania opłat stemplowych — bądź na mocy ustawy (art. 25, ustęp pierwszy u. o. s.), bądź na mocy zezwolenia, udzielonego przez izbę skarbową (art. 25 ustęp trzeci oraz § 42 r. w. s.) — uiściła taką należność po upływie przepisanego terminu, lecz nie później niż w miesiąc po tym terminie, to urząd skarbowy ma wymierzyć podwyżkę stemplową zasadniczo w kwocie zniżonej, wynoszącej najmniej 5 zł, a nie więcej niż 300 zł. W razie stwierdzenia, że płatnik stale lekceważy przepisy o terminach uiszczenia, jak również w razie przekroczenia terminu o więcej niż miesiąc, należy wymierzyć podwyżkę w pełnej kwocie.

5) Urząd skarbowy może na skutek odwołania, skierowanego wyłącznie przeciw wysokości podwyżki stemplowej, (a nie kwestjonującego ani opłaty pojedyńczej ani należności podwyżki), obniżyć podwyżkę 5-krotną (art. 42, ustęp pierwszy u. o. s.), wymierzoną w kwocie nieprzewyższającej 500 zł, jak również podwyżkę 25-krotną (art. 42, ustęp drugi u. o. s.), wymierzoną w kwocie nieprzewyższającej 2.500 złotych, jeżeli istnieje jeden z warunków, wymienionych wyżej w ust. 1 pod lit. a) lub b).

6) Jeżeli odwołanie jest skierowane nietylko przeciw podwyżce, ale też przeciw opłacie pojedyńczej i urząd skarbowy, uznając odwołanie, o ile dotyczy opłaty pojedyńczej, za całkowicie uzasadnione (art. 47, ustęp trzeci), ustalił należną w myśl ustawy podwyżkę 5-krotną w kwocie, nieprzewyższającej 500 zł, bądź podwyżkę 25-krotną w kwocie, nieprzewyższającej 2.500 zł, to może również podwyżkę stemplową, w ten sposób oznaczoną, obniżyć według zasad podanych wyżej pod 5).

7) Urząd skarbowy może na skutek odwołania obniżyć podwyżkę, bez względu na jej wysokość, jeśli została wymierzona spowodu uiszczenia opłaty pojedyńczej w sposób nieprawidłowy (patrz wyżej ust. 2) i ta nieprawidłowość widocznie nie została spowodowana zamiarem uchylenia się od uiszczenia opłaty.

8) Płatnik może od decyzyj urzędu skarbowego, przewidzianych w ust. 5—7 wnieść odwołanie, które rozstrzyga izba skarbowa (art. 46, ustęp drugi i art. 47, ustęp drugi u. o. s.). Odwołanie takie ma być rozpoznane tylko o tyle, o ile jest skierowane przeciw podwyżce (t. j., gdy strona wnosi o obniżenie dalej idące, niż zastosowane przez urząd skarbowy); nie jest więc dopuszczalny w odwołaniu takiem wniosek, dotyczący opłaty pojedyńczej. Odwołanie, skierowane przeciw podwyżce stemplowej, jest niedopuszczalne, jeśli urząd skarbowy obniżył podwyżkę na kwotę, którą płatnik wymienił w swym wniosku.

9) Urząd skarbowy powinien we wszystkich przypadkach, w których na mocy ust. 1—3 albo 5 — 7 niniejszego okólnika obniża podwyżkę stemplową, umotywować swą decyzję zapomocą notatki w aktach, wymieniającej okoliczności faktyczne, które przemawiają za obniżeniem.

10) Izba skarbowa ma prawo: a) umorzyć z zaległości z tytułu opłaty stemplowej pojedyńczej kwotę, nie przewyższającą 5.000 zł, a z zaległości z tytułu podatków: spadkowego lub od darowizn kwotę, nieprzewyższającą 10.000 zł, jeżeli uiszczenie całej zaległości naraziłoby płatnika na znaczne trudności gospodarcze lub jeśli z innych powodów płatnik zasługuje na szczególne uwzględnienie, b) poza przypadkami, wymienionemi w art. 42 (ustępie trzecim) u. o. s., umorzyć — z przyczyn, podanych pod a) — zaległość z tytułu podwyżki stemplowej lub jej części, jeżeli opłata pojedyńcza, z którą podwyżka się wiąże, nie przewyższa 1.000 zł, c) obniżać lub umarzać narosłe przy opłatach stemplowych oraz przy podatkach: spadkowym i od darowizn, a nie uiszczone, odsetki oraz odsetki ulgowe.

11) Urząd skarbowy ma prawo umorzyć zaległość z tytułu poszczególnej opłaty stemplowej, nieprzewyższającą 5 zł, jak również zaległość z tytułu podwyżki stemplowej, nieprzewyższającą 500 zł spowodu wykazanej aktami niemożności doręczenia nakazu płatniczego lub niemożności ściągnięcia spowodu braku majątku, podlegającego egzekucji.

Podsekretarz Stanu:
(—) *F. Świtalski.*

331.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 17 kwietnia 1936 r.

L. D. V. 5176/1/36

w sprawie przedłużenia mocy obowiązującej okólnika z dnia 7 września 1935 r. L. D. V. 30500/1/35 o likwidacji t. zw. kont martwych.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

Przysługujące na podstawie okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 7 września 1935 r. L. D. V. 30500/1/35 uprawnienia w zakresie umarzania zaległości podatkowych, które zgodnie z postanowieniami cz. XI tegoż okólnika wygasły z dniem 31 marca 1936 roku, przedłuża się na okres czasu do dnia 31 maja 1936 roku, z tem jednak, że wszystkie odpisy z tytułu dokonanych umorzeń mają być przeprowadzone w księgach bierczych okresu budżetowego 1935/36.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr. J. Lubowicki.*

332.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 kwietnia 1936 r.

L. D. V. 5175/1/36

w sprawie zorganizowania poboru podatku gruntowego.

Do
Izb Skarbowych na obszarze województw centralnych i wschodnich oraz pomorskiego i poznańskiego tudzież podległych im Urzędów Skarbowych.

Celem ułatwienia drobnym płatnikom podatku gruntowego uregulowania w bieżącym roku wiosennej raty tego podatku Ministerstwo Skarbu zarządza, aby urzędy skarbowe przystąpiły bezzwłocznie do zorganizowania poboru tej raty przez sołtysów przy współudziale wydelegowanych w tym celu urzędników skarbowych. Pobór ten winien być zorganizowany na zasadach niżej podanych:

I.

Urzędy skarbowe ustalą w swych okręgach odpowiednią ilość rejonów poborowych i dla każdego rejonu wyznaczą punkt poboru, kierując się w tym względzie odległością poszczególnych miejscowości od punktu poboru, warunkami komunikacyjnemi oraz ilością płatników podatku gruntowego. Zasadniczo na jeden rejon poborowy powinnoby przypadać 400 — 500 indywidualnych płatników podatku gruntowego lub uczestników podatkowych jednostek zbiorowych, a więc taka ilość, by przy uwzględnieniu okoliczności, że nie wszyscy płatnicy danego rejonu uiszczą podatek w sposób przewidziany niniejszym okólnikiem, delegowany urzędnik skarbowy mógł w ciągu jednego dnia przyjąć pieniądze od tych płatników danego rejonu, którzy do jego rąk zechcą wpłacić podatek.

Następnie urzędy skarbowe wyznaczą dzień poboru podatku w każdym rejonie, poczem podadzą za pośrednictwem zarządów gmin i sołtysów oraz w inny dostępny sposób do wiadomości płatników każdego rejonu, w którym dniu, w jakich godzinach i w jakim lokalu będzie delegowany urzędnik przyjmował od zgłaszających się płatników należności podatkowe.

Przy wyznaczaniu dni poboru należy mieć na względzie, że akcją poborowa na zasadach niniejszego okólnika należy objąć cały obszar okręgu urzędu (z wyjątkiem miejscowości, leżących w pobliżu siedziby urzędu) oraz, że akcja ta musi być przeprowadzona w ciągu miesiąca maja b. r. tak, że ostatnim dniem poboru może być dzień 30 maja (sobota).

Do czynności poboru należy delegować przedewszystkiem poborców skarbowych. Gdyby jednak posiadana przez urząd skarbowy ilość poborców skarbowych nie pozwoliła na przeprowadzenie w wyznaczonym terminie akcji poboru we wszystkich rejonach, zwłaszcza, że część poborców będzie musiała być zatrudniona przy egzekucji w siedzibie urzędu, w innych miastach i miejscowościach o charakterze miejskim oraz u większej własności rolnej, należy wyznaczyć do tej akcji również innych urzędników, nie wyłączając urzędników kas urzędów skarbowych.

Jeżeli termin płatności I raty podatku gruntowego za r. 1936 wskutek opóźnionego wymiaru dla drobnych płatników przypada po dniu 30 kwietnia b. r., czynności poboru na zasadach niniejszego okólnika należy przeprowadzić w ciągu dni 30 po terminie płatności.

II.

Poborem podatku gruntowego na zasadach niniejszego okólnika należy objąć tylko tych

płatników podatku, zarówno indywidualnych, jak i uczestników podatkowych jednostek zbiorowych, od których z tytułu I raty podatku gruntowego za r. 1936 przypada wraz z progresją oraz dodatkiem samorządowym nie więcej, niż 200 zł od wszystkich gruntów, posiadanych przez nich w danej miejscowości.

Pobór I raty podatku gruntowego za rok bieżący przez wydelegowanych urzędników skarbowych będzie się odbywał:

1) w województwach centralnych i wschodnich:

a) od indywidualnych płatników podatku gruntowego—na podstawie okazywanych przez nich nakazów płatniczych na podatek,

b) od uczestników podatkowych jednostek zbiorowych — na podstawie list rozkładu podatku gruntowego pomiędzy uczestników jednostki zbiorowej; w tym celu urzędy skarbowe zapewnią sobie otrzymanie od zarządów gmin na dzień poboru list rozkładu podatku gruntowego;

2) w województwach pomorskiem i poznańskiem — na podstawie okazywanych przez płatników nakazów płatniczych.

Na uiszczone kwoty będą urzędnicy wystawiali indywidualne pokwitowania w/g wzoru Nr. 24 E.

Inkasowane w miesiącu maju b. r., w myśl niniejszego zarządzenia, należności z tytułu I raty podatku gruntowego zarówno na Skarb jak i na samorząd, pobiera się bez odsetek. Od kwot podatku gruntowego z tytułu I raty za r. 1936, nie uiszczonych do dnia 30 maja r. b. do rąk wydelegowanego urzędnika lub sołtysa, będą pobrane odsetki za czas od ustawowego terminu płatności tej raty.

Postanowienia ustępu poprzedniego stosuje się również do wpłat, dokonywanych bezpośrednio w kasie urzędu skarbowego przez płatników podatku gruntowego (ust. pierwszy cz. II) z miejscowości, leżących w pobliżu siedziby urzędu, dla których nie zostanie zorganizowany specjalny punkt poboru.

III.

Równocześnie z inkasem podatku gruntowego delegowani urzędnicy powinni przyjmować od osób, które są uprawnione do wpłaty należności z tytułu I raty podatku gruntowego za rok bieżący na zasadach niniejszego okólnika, również inne płatne należności skarbowe, zarówno wykazane, jak i niewykazane do egzekucji, oraz należności wierzycieli obcych, jednak te ostatnie tylko o tyle, o ile znajdują się w egzekucji urzędu skarbowego.

W tym celu urzędnikowi, wyjeżdżającemu do danego rejonu poborowego, dział egzekucyjny winien doręczyć (za specjalnym spisem, zawierającym NN. doręczonych tytułów) ułożone według alfabetu nazwisk zobowiązanych tytuły wykonawcze, odnoszące się do płatników z danego rejonu, o których mowa w ust. 1.

Należności skarbowe, niewykazane jeszcze do egzekucji, powinny być przyjmowane na mocy okazywanych przez płatników nakazów płatniczych, wezwań i t. p. lub też na mocy oświadczeń płatników.

Od inkasowanych w myśl części niniejszej należności powinny być pobierane normalne odsetki, o ile płatnik nie korzysta z ulgowych odsetek.

Jeżeli celem ściągnięcia należności zostały już dokonane czynności egzekucyjne, pobiera się tylko należność za upomnienie w wysokości, figurującej w tytule wykonawczym. Inne koszty egzekucyjne, np. za zajęcie, za rozpisanie licytacji i t. p. umarza się na zasadzie art. 123 ordynacji podatkowej pod warunkiem, że płatnik uiści w chwili wpłaty całą egzekwowaną zaległość. Wyjątek stanowią wydatki egzekucyjne (§ 57 ust. 1 p. 2), które nie podlegają umorzeniu.

Jeżeli płatnik uiścił tylko część zaległości, kosztów egzekucyjnych nie umarza się.

IV.

Pobranie I raty podatku gruntowego za r. 1936 lub też innych należności (cz. III) na zasadach niniejszego okólnika jest wolne od opłat za przybycie organu egzekucyjnego i pobranie należności (kolumna 3 tabeli opłat egzekucyjnych, dołączona do § 57 P. E.).

V.

Czynności poborowych, wykonanych w myśl niniejszego okólnika, w sprawozdaniu wzór N. 41 E. wykazywać nie należy. Równocześnie wyjaśnia się, że ilość dni pracy, użytych przez poborców skarbowych na czynności poboru i związane z tem wyjazdy, należy wykazać w przedziałce 8 sprawozdania wzór N. 41 E (dni „inne"), podając ilość tych dni w rubryce „uwagi". Dni, zużytych na czynności poborowe przez innych urzędników, w sprawozdaniu wzór N. 41 E. wykazywać nie należy.

VI.

Celem zapewnienia jaknajwiększych rezultatów akcji poboru podatku gruntowego na zasadach niniejszego okólnika konieczne jest uzyskanie w tej akcji współdziałania ze strony zarządów gmin i sołtysów. W tej sprawie pp. naczelnicy urzędów skarbowych winni porozumieć się bezpośrednio z pp. starostami.

Celem zachęcenia sołtysów do jaknajszerszej pomocy w tej akcji Ministerstwo Skarbu przyznaje im na zasadzie art. 9 § 2 ordynacji podatkowej specjalne wynagrodzenie w wysokości 1% należności, przypadających na rzecz Skarbu Państwa z tytułu I raty podatku gruntowego za r. 1936, zainkasowanych przez sołtysów i wpłaconych w ciągu miesiąca maja b. r. bezpośrednio do kasy urzędu skarbowego lub do rąk urzędnika skarbowego, wydelegowanego do czynności poboru podatku na zasadzie niniejszego okólnika, oraz ½% kwot, pobranych na Skarb przez urzędników w punktach poboru od płatników danej miejscowości. Półprocentowe wynagrodzenie przysługuje sołtysowi od kwot, przypadających na Skarb, zainkasowa-

nych w dniu poboru od płatników danej miejscowości, bez względu na to, czy dotyczą one należności z tytułu I raty podatku gruntowego czy też innych należności (cz. III).

Wynagrodzenie to wypłaca sołtysowi bądź kasa urzędu skarbowego odrazu przy wnoszeniu przez niego do kasy zainkasowanego podatku, bądź też urzędnik skarbowy na miejscu po zakończeniu czynności poboru od płatników danej miejscowości z pieniędzy zainkasowanych na podstawie pokwitowania, zawierającego nazwisko i imię sołtysa, podstawę obliczenia wynagrodzenia, wysokość stawki wynagrodzenia (1% i ½%) i jej uzasadnienie, wysokość wypłaconego wynagrodzenia cyfrowo i słownie, podpis urzędnika, który obliczył wynagrodzenie, oraz podpis sołtysa, stwierdzający odbiór wynagrodzenia.

Wydatki z tytułu wypłaty tego wynagrodzenia należy pokrywać z kredytów, przyznanych na wydatki, związane z prowadzeniem egzekucji.

Urzędy skarbowe w porozumieniu z wydziałami powiatowemi sprawdzą w miesiącu czerwcu, czy sołtysi wpłacili zainkasowane w myśl niniejszego okólnika kwoty.

VII.

Przy składaniu spawozdania z czynności poboru, zorganizowanego na zasadzie niniejszego okólnika, urzędnicy na terenie województw centralnych i wschodnich obowiązani są sporządzić w 2 egzemplarzach zestawienie kwot, pobranych z tytułu podatku gruntowego od uczestników poszczególnej jednostki zbiorowej. Zestawienie to winno zawierać nazwę zbiorowej jednostki podatkowej, nazwiska i imiona płatników, okres i wysokość pobranego podatku gruntowego, dodatków państwowych i niepaństwowych oraz odsetek.

Jeden egzemplarz zestawienia po sprawdzeniu i stwierdzeniu wykazanych w zestawieniu kwot z kwitarjuszem urzędnika i dokonanemi przez niego wpłatami kasa urzędu skarbowego przesyła zarządowi gminy, prowadzącej kontrolę podatku gruntowego danej podatkowej jednostki zbiorowej.

VIII.

W dniu 10 czerwca b. r. urzędy skarbowe przedłożą przełożonym izbom skarbowym zestawienia wyników akcji poborowej, zorganizowanej na podstawie niniejszego zarządzenia, sporządzonego w/g załączonego wzoru, wraz ze sprawozdaniem co do celowości tej akcji, co do trudności, na jakie ona natrafiała w okręgu urzędu, oraz co do zmian, jakie w niej ewentualnie należałoby wprowadzić przy następnych okresach poborowych.

Na podstawie tych sprawozdań izby skarbowe sporządzą i przedłożą Ministerstwu Skarbu w terminie do dnia 30 czerwca b. r. zbiorowe zestawienie z okręgu izby z podaniem wyników poszczególnych urzędów wraz ze szczegółowem sprawozdaniem izby, w kwestjach, o których mowa w ustępie 1.

Terminy 10 czerwca i 30 czerwca ulegają odpowiedniemu przesunięciu w wypadkach, o których mowa w cz. I ustęp ostatni niniejszego okólnika.

IX.

Izby skarbowe dopilnują, aby zarządzenie niniejsze zostało przez urzędy skarbowe wykonane należycie i bez opóźnień. Ponadto izby skarbowe dołożą wszelkich starań w celu spopularyzowania wśród płatników instytucji dobrowolnych wpłat, która w razie jej należytego zorganizowania i umiejętnego przeprowadzenia może się wydatnie przyczynić do zapobieżenia wielu nieporozumieniom między urzędami skarbowemi a płatnikami, a także do odciążenia urzędów skarbowych od nadmiernej ilości czynności egzekucyjnych.

Jeżeli miejscowe warunki będą wymagały pewnych odstępstw od wyłuszczonych wyżej zasad poboru należności z tytułu podatku gruntowego lub zmian tych zasad, odstępstwa te lub zmiany mogą być dokonane na zarządzenie izby skarbowej, z tem jednak, że izba skarbowa przy sprawozdaniu, o którem mowa w części VIII, przedłoży Ministerstwu Skarbu odpisy wydanych zarządzeń.

Podsekretarz Stanu:
(—) *F. Świtalski.*

Załącznik do okólnika z dnia 18 kwietnia 1936 r. L. D. V. 5175/1 36.

ZESTAWIENIE

wyników poboru I raty podatku gruntowego za rok 1936 i innych należności.

Nr	Urząd Skarbowy	Suma I raty podatku gruntowego za r. 1936 wraz z progresją i dodatkami samorządowemi, zmniejszona o sumę degresji, przypadającą od płatników, dla których wymiar I raty nie przekracza 200 zł (cz. II. okóln.)	Ilość wyznaczonych rejonów poborowych	Ilość rejonów poborowych, w których faktycznie przeprowadzono pobór	Pobór dokonywany był w okresie od dnia — do dnia	W okresie poboru wpłacono				Suma wynagrodzenia wypłaconego sołtysom			UWAGI
						do rąk delegowanych urzędników tytułem I raty podatku gruntowego (przez płatników i sołtysów)	przez sołtysów do kasy urzędu skarbowego tytułem I raty podatku gruntowego	do rąk delegowanych urzędników tytułem innych należności	Razem rub. 7—9	Według 1% stawki	Według ½% stawki	Razem rubr. 11 — 12	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

UWAGI:

1) W okręgach, w których obliczenie progresji i degresji za r. 1936 jeszcze nie nastąpiło, sumy progresji i degresji należy przyjąć w wysokości ustalonej w r. 1935.
2) W kolumnach 7 i 8 należy podać kwoty wpływów, łącznie z dodatkami samorządowemi.
3) W kolumnie 9 należy wykazać kwoty wpływów na rzecz Skarbu wraz z wszelkiemi dodatkami oraz wpływy na rzecz obcych wierzycieli, a nadto odsetki i koszty egzekucyjne.

Z MINISTERSTWA SKARBU.

Komunikat

w sprawie uzupełnienia spisu urzędów celnych, w których może być dokonywane wstępne badanie towarów.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, iż w „Monitorze Polskim" z dnia 21 b. m. Nr. 93, ukaże się zarządzenie Ministra Skarbu mocą którego wstępne badanie towarów będzie mogło odbywać się począwszy od dnia 21 b. m. również i w Urzędzie Celnym w Katowicach. (Uzupełnienie spisu urzędów celnych, ogłoszonego w zarządzeniu z dnia 10 grudnia 1934 r., „Monitor Polski" Nr. 287, poz. 395).